

Sagen er trukken i Langdrag. Fængselsdirektøren fremsatte sine skriftlige Bemærkninger allerede den 1. Februar, medens Arkitekt Nyebølle først fremkom med sin Redegørelse den 19. Marts. Der hængaar altsaa et Tidsrum af ca. 7 Uger, inden Nyebølle svarer, og hans Svar er dog egentlig ikke meget omfattende, thi Princippet i det er saa godt som hele Tiden det: Jeg benægter — det passer ikke — det er ikke sandt! Et saadant Svar kan jo hurtigt affattes. Men Hr. Nyebølle har opnaaet, at Tiden trækkes ud. Man kunde godt have Ret til at stille Fordringer til den Arkitekt, hvem dette Hverv er overdraget. Han skal have 33,000 Kr. for det; det maa dog kaldes et meget pænt Honorar; ved Siden deraf skal han have frit Konduktørhold. Jeg synes, man da kunde forlange, at denne Mand med Flid og Samvittighedsfuldhed havde fulgt Arbejdet derovre, og jeg synes ikke, det tjener til hans Ros, at det kan oplyses, at han lader hengaa 6—7 Uger mellem sine Besøg paa Byggepladsen. Man skulde synes, at det var nødvendigt, at Arkitekten meget hyppigt tilsaa Arbejdet, saaledes at han paa ethvert Trin var paa det rene med, hvorledes det blev udført.

Arkitekt Nyebølle har skaffet sig en Erklæring fra 8 Haandværkerfirmaer her i København, men det er senere oplyst, at nogle af disse Underskrivere have trukket sig tilbage og sagt, at de ikke længere vilde staa ved den Erklæring, de have afgivet. Jeg tillægger ikke denne Erklæring fra disse Haandværkerfirmaer stor Betydning. Derimod vilde jeg have tillagt det stor Betydning, om Arkitekt Nyebølle havde henvendt sig til Akademisk Arkitektforening her i København. Jeg skal tillade mig at oplæse nogle faa Linier, som Ingeniør Svend Koch skriver om denne Sag. Han skriver følgende: „Hvis han“ — det er Nyebølle — „virkelig har ment, at hans Maade at indhente Tilbud paa var bleven uretfærdig bedømt, vilde en Udtalelse fra Akademisk Arkitektforening, hvoraf han er Medlem, og som gik ud paa at billige hans Handlemaade, have haft adskillig mere Værdi end en Erklæring som denne, underskrevet af Gas- og Vandmestre, der med eller uden Grund kunne føle sig i et vist Afhængighedsforhold til ham og derfor nødvendig ville undslaa sig for, paa hans indtrængende Opfordring, at sætte deres Navn under en Erklæring, hvis Betydning de aldeles ikke have gjort sig klar, og som de neppe have haft Anelse om, hvad han

vilde anvende til.“ Jeg kan derfor ikke, saaledes som det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), der paatog sig at være Defensor for Arkitekt Nyebølle, tillægge denne Erklæring fra Gas- og Vandmestrene nogen Betydning. Nej, en Erklæring fra Akademisk Arkitektforening vilde have haft Betydning. Og det er paafaldende, at Arkitekt Nyebølle netop ikke henvender sig paa det Sted, hvor han kunde faa en Erklæring, der vilde have virkelig Betydning, og som kunde virke beroligende overfor os andre.

Til Slutning skal jeg tillade mig endnu en Gang at bede den højtærede Justitsminister oplyse os om, hvorpaa Dr. Erlandsens Erklæring gaar ud.

L. Reventlow: Naar jeg før udtalte, at jeg mente, man skulde være forsigtig med at træffe alt for strenge Bestemmelser om Desinfektion af Polakkerne ved deres Ankomst her til Landet, var det, fordi der ikke endnu har været noget Tilfælde, hvor det kan paavises, at de have indført Mund- og Klovesyge, i hvert Fald paa Lolland og Sydsjælland, som ere de Provinser, der have den største Indførsel af Polakker; der er Mund- og Klovesygen optraadt længe efter, at Polakkerne ere komne herind, ja, jeg havde nær sagt, at Mund- og Klovesygen begyndte først, da Polakkerne rejste herfra. Jeg mener heller ikke, at man, naar det viser sig, at Polakkerne ere farlige i den Henseende, skal undlade at træffe en Bestemmelse, men jeg mener, at man skal tage tilbørligt Hensyn til deres Følelser; man bør i alt Fald gennemføre saadanne Bestemmelser paa en saa human og fornuftig Maade, at det ikke krænker deres Følelser. Jeg takker for Resten det ærede Medlem (K. M. Klausen) fordi han har givet mig Lejlighed til at tage Ordet. Det giver mig ogsaa Lejlighed til at anføre endnu en Ting, som jeg glemte, da jeg sidst talte. Jeg glemte at sige, at en af de største Vanskeligheder, som paaføres Landmænd, som have Mund- og Klovesyge paa deres Gaarde, er den, at der er kommet et Paabud om, at al den Gødning, som produceres paa Gaarden under Sygdommens Forløb, skal nedgraves og holdes dækket af Jord i et langt Tidsrum. De ville allesammen forstaa mine Herrer, at en saadan Bestemmelse, naar den skal overholdes — og den bliver naturligvis overholdt —, virker dybt ind paa Driften af Gaarden, den bringer mange Vanskeligheder, og den bringer vedkommende Mand meget betydelige Tab.